

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Sfk/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200123
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8020200123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne JUDr. Anity Filovej a sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. v právnej veci žalobkyne: HYDINA SK s.r.o., so sídlom Slavkovská cesta 54/1468, 060 01 Kežmarok, IČO: 46 645 454, právne zastúpená advokátskou kanceláriou: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Apollo Business Center II, blok A, Prievozska 4, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102866978/2019 zo dňa 12. decembra 2019, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1 S 14/2020-123 zo dňa 24. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Daňový úrad Prešov (ďalej len „správca dane“) vydal proti žalobkyni daňovú exekučnú výzvu č. 102251463/2019 zo dňa 27. septembra 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorou oznámil žalobkyni začatie daňového exekučného konania vo vzťahu k exekučnému titulu - právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia Kriminálneho úradu finančnej správy č. 100601326/2019 zo dňa 11. marca 2019 (ďalej len „exekučný titul“), vyzval žalobkyňu na plnenie, upozornil žalobkyňu na následky neplnenia a zakázal jej nakladať so zablokovanými peňažnými prostriedkami.

2. Exekučným titulom bolo žalobkyni uložené peňažné plnenie na zloženie peňažnej sumy 797.528,93 € (daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január až júl 2017 a september 2017).

3. Žalovaný rozhodnutím č. 102866978/2019 zo dňa 12. decembra 2019 (ďalej len „žalované rozhodnutie“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Podľa názoru žalovaného boli v predmetnej veci splnené podmienky pre začatie daňového exekučného konania v predmetnej veci. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že na jej účtoch sú aj finančné prostriedky určené na výplatu miezd a žiadala o ich uvoľnenie, žalovaný uviedol, že je povinnosťou žalobkyne predložiť o tejto skutočnosti písomné vyhlásenie podľa § 109 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“), o čom bola upovedomená.

4. Žalovaný zastával názor, že s odkazom na § 83 ods. 1 písm. a), § 63 ods. 9 a 10 Daňového poriadku je exekučný titul v predmetnej veci právoplatný a vykonateľný. Bolo voči nemu možné podať odvolanie, čo žalobkyňa aj využila, avšak žalovaný rozhodnutím č. 101902511/2019 zo dňa 8. augusta 2019 jej odvolanie zamietol. Doručením tohto rozhodnutia nadobudol exekučný titul právoplatnosť. Keďže žalobkyňa neplnila v lehote určenej právoplatným rozhodnutím, exekučný titul sa stal 28. augusta 2019 vykonateľný. Exekučný titul preto má všetky zákonné náležitosti pre jeho exekučné vymáhanie.

5. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že stále nedostala odpoveď na otázku, ako bola suma v exekučnom titule vyčíslená, žalovaný uviedol, že vecná správnosť právoplatného exekučného titulu sa už v odvolacom konaní proti daňovej exekučnej výzve neskúma. Rovnako v tejto fáze konania nemala miesto ani argumentácia žalobkyne ohľadom likvidačných dôsledkov uloženej povinnosti exekučným titulom.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

6. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa správnu žalobu na Krajský súd v Prešove (ďalej len „správny súd“) a žiadala, aby správny súd zrušil tak rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správcu dane a vec vrátil na ďalšie konanie. V správnej žalobe žalobkyňa namietala, že stále nedostala odpoveď na otázku, na základe akých skutočností bolo určené peňažné plnenie (jeho výška) v exekučnom titule. Exekučný titul pritom žalobkyňa napadla správnu žalobou. Podľa názoru žalobkyne exekučný titul - predbežné opatrenie príslušného orgánu nie je právoplatné, je len vykonateľné. Začatie daňovej exekúcie je tak predčasné.

7. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že správca dane zablokoval finančné prostriedky na účte žalobkyne aj napriek skutočnosti, že mu v zákonnej lehote bolo oznámené, že tieto sú určené na výplatu miezd zamestnancov.

8. Rozhodnutie žalovaného považovala žalobkyňa za nepreskúmateľné. Žalovaný sa nevysporiadal s námietkou žalobkyne, že jej boli v ostatných daňových exekučných výzvach blokované prostriedky, a to napriek skutočnosti, že blokovanie prostriedkov sú zadržované správcom dane nezákonne. Žalobkyňa si preto nemôže plniť svoje povinnosti a práve preto ani nemohla plniť povinnosť uloženú jej exekučným titulom. Žalobkyňa nie je podľa svojho vyjadrenia objektívne schopná plniť povinnosť uloženú exekučným titulom. Z daňovej exekučnej výzvy tiež podľa žalobkyne nebolo zrejmé, z akého dôvodu k nej správca dane pristúpil.

9. Správny súd rozsudkom č. k. 1 S 14/2020-123 zo dňa 24. marca 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) správnu žalobu zamietol.

10. Správny súd zdôraznil, že daňové exekučné konanie je vykonávacím konaním, v ktorom sa vymáha daňový nedoplatok, resp. iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím v daňovom konaní. Daňová exekučná výzva predstavuje prvý procesný úkon daňovej exekúcie. Táto výzva nemá výlučne procesný charakter, ale má aj hmotnoprávne následky. Z tohto dôvodu daňová exekučná výzva aj podlieha súdnemu prieskumu. Tento prieskum je však obmedzený, realizuje sa v medziach § 91 ods. 5 Daňového poriadku a zohľadňujú sa okolnosti, ktoré nastali po právoplatnosti exekučného titulu. Opačný výklad by viedol k duplicite súdneho prieskumu uloženej povinnosti - exekučného titulu.

11. Podľa názoru správneho súdu preto žalovaný postupoval správne, ak neprihliadal na námietky žalobkyne proti exekučnému titulu (spochybňujúce jeho zákonnosť a vecnú správnosť). Rovnako musel postupovať aj správny súd.

12. Podľa názoru správneho súdu odkaz žalobkyne na iné daňové exekučné výzvy nie je relevantný a správny súd ich v tomto konaní nie je oprávnený preskúmať. Rovnako nie je podľa názoru správneho súdu relevantné tvrdenie žalobkyne, že nemá finančné prostriedky na úhradu exekučného titulu. Samotná skutočnosť, že správca dane blokuje finančné prostriedky na účtoch žalobkyne, nemôže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného. Blokovanie finančných prostriedkov je dôsledkom toho, že žalobkyňa si dobrovoľne neplnila svoje iné daňové povinnosti. Takéhoto následku si musí byť žalobkyňa vedomá.

13. Podľa názoru správneho súdu prvostupňové rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti podľa § 91 ods. 2 Daňového poriadku a správny súd nezistil ani nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutia žalovaného.

III. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

14. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podala žalobkyňa - sťažovateľka kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“). Žiadala napadnutý rozsudok správneho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne tento rozsudok zmeniť a vyhovieť správnej žalobe.

15. Podľa názoru sťažovateľky správny súd prehliadol, že v prvostupňovom rozhodnutí ako aj v rozhodnutí žalovaného absentuje zodpovedanie pre vec zásadných otázok (sťažovateľkou bližšie nekonkretizovaných), či vysporiadanie sa s dôkazmi navrhovanými sťažovateľkou (bližšie nešpecifikovanými). Ich odôvodnenia považuje za nedostačujúce. Rozhodnutia orgánov finančnej správy ako aj napadnutý rozsudok správneho súdu sú tak podľa sťažovateľky nepreskúmateľné.

16. Sťažovateľka tiež namieťa, že správny súd prehliadol nesprávny postup žalovaného a správcu dane, keď nedostatočne hodnotili sťažovateľkou bližšie neoznačené dôkazy. Sťažovateľka túto vadu označuje ako prekročenie medzí zákonom dovolenej správnej úvahy. Prvostupňový orgán ako aj žalovaný sa

podľa názoru sťažovateľky mali vysporiadať s námietkami sťažovateľky v celom rozsahu, rovnako tak aj správny súd.

17. Sťažovateľka tiež namieta, že správca dane a žalovaný nevykonali náležité dokazovanie a nedostatočne zistili skutkový stav pre potreby rozhodnutia (sťažovateľka však bližšie nekonkretizuje, v čom vidí nedostatočné zistenie skutkového stavu, či aké skutočnosti mal správca dane zisťovať, aké dôkazy vykonať).

18. Podľa názoru sťažovateľky v rozsudku správneho súdu absentuje vlastné vysporiadanie sa s podstatnými žalobnými námietkami (sťažovateľka však bližšie nešpecifikuje, na ktorú žalobnú námietku nedostala od správneho súdu odpoveď).

19. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľky nevyjadril.

20. Po predložení veci kasačnému súdu bola vec sp. zn. 3 Sfk 87/2022 pridelená do senátu 3 S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v zložení JUDr. Katarína Benczová, Mgr. Kristína Babiaková a JUDr. Zuzana Šabová, PhD. Mgr. Kristína Babiaková bola určená ako sudkyňa spravodajkyňa. Počas kasačného konania nadobudol účinnosť rozvrh práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v znení opatrenia č. 5 (ďalej len „rozvrh práce“). Podľa § 27a písm. A štvrtej časti rozvrhu práce v znení účinnom od 1. júna 2023 bola predmetná vec prerozdelená do senátu 8 S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku.

IV. Posúdenie kasačného súdu

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľky bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

22. Podľa § 464 ods. 1 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

23. Kasačný súd pri preskúmaní kasačnej sťažnosti zistil, že sa už v obdobných veciach (preskúmanie daňových exekučných výziev) venoval preskúmaniu obdobných rozsudkov správneho súdu na základe obdobných kasačných sťažností sťažovateľky, a to v rozhodnutiach sp. zn. 10 Sžfk 56/2020 zo dňa 28. júna 2022 či sp. zn. 4 Sfk 111/2022 zo dňa 17. októbra 2023.

24. V rozhodnutí sp. zn. 4 Sfk 111/2022 zo dňa 17. októbra 2023 kasačný súd uviedol:

„37. Kasačný súd ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uvádza, že sťažovateľ síce podal rozsiahlu kasačnú sťažnosť, ale jej obsah bol na mnohých miestach neurčitý a so súdenou vecou zjavne nesúvisiaci (napríklad citácie zo Správneho poriadku). Kasačný súd sa nemohol zaoberať vágne formulovanými generálnymi výhradami, spočívajúcich v tom, že sa jeho námietkami správny súd nezaoberal a nevyhovel im. Bez konkretizácie námietok, na ktoré sťažovateľ nedostal dostatočnú odpoveď, nie je možné posúdiť, či je toto tvrdenie opodstatnené a či došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. To isté sa týka aj všeobecných konštatovaní o neobstaraní dostatku potrebných podkladov pre rozhodnutie vo veci, prekročení medze zákonom dovolenej správnej úvahy, spoľahlivo, presne a úplne nezistenom skutočnom skutkovom stave veci, porušenia princípu dvojinstančnosti konania a vade vydaných rozhodnutí. Kasačná sťažnosť musí byť naformulovaná dostatočne konkrétne, pretože kasačnému súdu nepatrí úloha namiesto sťažovateľa vyhľadávať možné porušenia zákona zo strany správneho súdu. V kasačnom konaní majú účastníci rovné postavenie a súd je oprávnený preskúmať rozsudok krajského súdu len v rozsahu sťažnostných bodov (§ 5 ods. 9 veta prvá, § 453 ods. 2 SSP).

38. Kasačný súd zdôrazňuje, že daňová exekučná výzva podlieha len v obmedzenom rozsahu súdnemu prieskumu zákonnosti. Jej zákonnosť možno preskúmať iba z dôvodov podľa § 91 ods. 5 písm. a) a b) Daňového poriadku, pričom podľa názoru kasačného súdu ide o také okolnosti, ktoré nastali až po nadobudnutí právoplatného exekučného titulu. Správny súd správne podotkol, že opačný výklad by viedol k duplicitnej možnosti súdnemu prieskumu zákonnosti exekučného titulu i v štádiu exekučného konania, čo je v rozpore s princípom subsidiarity, ktorý pri prechode do ďalšej úrovne právnej ochrany, počítá s vyčerpaním právneho prostriedku nápravy v predchádzajúcom štádiu jeho vymáhateľnosti. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Sžf/85/2014.

39. Zároveň je nutné podotknúť, že sťažovateľ v rámci kasačnej sťažnosti neuviedol žiaden dôvod, ktorý by preukázal, že nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti (§ 91 ods. 5 písm. a) Daňového poriadku), alebo existenciu iných dôvodov, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná (§ 91 ods. 5 písm. b) Daňového poriadku) ale len zopakoval tvrdenia, ktoré uviedol v správnej žalobe. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné tiež uviesť, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa

správny súd v rámci svojho konania nezaoberal. Námietky sťažovateľa, uplatnené v kasačnej sťažnosti tak nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku správneho súdu.“
25. V rozhodnutí sp. zn. 10 Sžfk 56/2020 zo dňa 28. júna 2022 kasačný súd k námietkam sťažovateľky uviedol:

„23. V prvom rade kasačný súd poukazuje na nedôvodnosť kasačnej námietky s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Podľa žalobcu táto námietka mala spočívať najmä v tom, že sa krajský súd náležite nevysporiadal s námietskami žalobcu s poukazom na § 139 ods. 2 SSP, a teda napadnutý rozsudok je tak postihnutý deficitom nespreskúmateľnosti. Kasačný súd k tejto námietke uvádza, že krajský súd sa náležite a v súlade so zákonom vysporiadal so všetkými podstatnými a pre vec relevantnými námietskami žalobcu ako aj s tvrdeniami žalovaného. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne vyplývajú skutočnosti a právne dôvody, ktoré viedli krajský súd k právnemu záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, čo je v súlade s procesnými požiadavkami vyjadrenými v § 139 SSP. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi.

24. Nedôvodná je aj námietka žalobcu, že správne orgány prekročili medze zákonom dovolenej správnej úvahy, ktorá v danom prípade vôbec nemohla byť aplikovateľná. Zo strany orgánov verejnej správy nemohlo prísť k prekročeniu medzí správnej úvahy, nakoľko v procese začatia exekučného konania Daňový poriadok nepripúšťa úvahu pre správcu dane.

25. K ďalšej námietke žalobcu a to vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP kasačný súd poukazuje na to, že podľa § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v ods. 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právného posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred krajským súdom. V tomto zmysle kasačný súd upozorňuje na to, že v takomto rozsahu resp. týmto spôsobom dôvod kasačnej sťažnosti a to nesprávne právne posúdenie veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP žalobcom vymedzený nebol.

26. Pokiaľ ide o ďalší dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP, takisto nie je zrejмый poukaz od akej konkrétnej ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu sa mal správny súd odchýliť.

27. K námietke týkajúcej sa nezaobstarania si dostatku potrebných podkladov pre rozhodnutie vo veci, neúplného zistenia skutkového stavu zo strany správnych orgánov a porušenia princípu dvojinštančnosti konania, kasačný súd uvádza, že tieto pochybenia konkretizované neboli. Kasačný súd pritom pripomína, že predmetom konania je daňová exekúcia, kde sa vychádza z vykonateľného exekučného titulu. Z podkladov je pritom zrejmé, že v čase vydávania daňovej exekučnej výzvy a rozhodnutia žalovaného existoval vykonateľný exekučný titul. Kasačný súd preto nerozumie, aké nedostatky v skutkovom stave mala žalobkyňa na mysli. Pokiaľ išlo o nedostatočné preskúmanie stavu blokácie finančných prostriedkov, pre ktorú žalobca údajne nemohol dlh zaplatiť, kasačný súd poukazuje na záver krajského súdu, že blokácia finančných prostriedkov neznemožňovala žalobcovi uhradiť exekvovaný dlh, s čím sa plne stotožňuje aj kasačný súd. Kasačný súd konštatuje, že žalovaný a aj správca dane v predmetnej veci dostatočne a úplne zistili skutkový stav a nebol porušený ani princíp dvojinštančnosti konania, nakoľko je zrejmé, že proti rozhodnutiu o daňovej exekučnej výzve v zmysle § 91 Daňového poriadku žalobca podal odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím. V kasačnej sťažnosti absentovalo zo strany sťažovateľa, aké ním navrhnuté dôkazy neboli vykonané a v čom pri tomto posúdení krajský súd pochybil.

28. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd záverom konštatuje, že s právnymi námietskami sťažovateľa sa krajský súd v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal. Námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako príliš všeobecné a abstraktné a preto i nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.“

26. Kasačný súd sa v posudzovanej veci s vyššie uvedenými právnymi závermi stotožňuje, považuje ich za správne a nezistil dôvody, pre ktoré by sa od nich bolo potrebné odchýliť. Preto na vyššie uvedené závery v súlade s § 464 ods. 1 SSP odkazuje.

V. Záver

27. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľky. Rozsudok správneho súdu považuje za vychádzajúci zo správneho právného posúdenia veci, dostatočne odôvodnený a súladný s ustálenou rozhodovacou činnosťou kasačného súdu. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že ju žiadnemu z účastníkov nepriznal, keďže sťažovateľka nemala úspech v kasačnom konaní a u procesne úspešného žalovaného nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by mohol spravodlivo požadovať náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.